

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 22.

Trettende Session.

9de Mode.

Tirsdagen d. 15de October Kl. 1.

(Fortsat.)

Tsberning (forts.): Jeg har allerede halvt om halvt omtalt, og jeg skal derfor ikke nu gaae dybt ind derpaa, Indflydelsen af den forskjelligeartede Repræsentation, som den høitærede Minister staaer ligeoverfor som Fællesminister. Jeg troer, at man med Rette kan sige: Forskjellen mellem disse to Repræsentationer er den, at, medens den ene hidtilbage, jeg siger paa ingen Maade for Fremtiden, har havt en afgjort Tilbøielighed til Sparommelighed, saa har den anden, jeg siger ikke, at det har ligget i Sagens Natur, havt en afgjort Tilbøielighed til at ordne Sagerne i en storartet Stil, selv været med at bygge, selv været med at anlægge Røge, selv været med at drive Handel med Terrain etc. etc., det er Noget, som er imod vor Stræben, og det er ikke alene imod vor Stræben i den Retning, at det gaaer løs paa en saadan Rundhaandethed, som passer paa meget rige Folk, men imod den Stræben, der ligger i hele vor Forfatnings Natur, og der bør Staten indskrænke sig til at haandhæve Borgernes gjenfaldige Sikkerhed, Statens indre hele Sikkerhed og derimod saa meget som muligt lade være at sørge for sig selv og at arbejde for sig selv. Det ligger i den Retning, som Fællesstaten har betraadt, og det ligger ogsaa for endel i de Gjenstande, som Fællesstaten omfatter, at den maa arbejde, virke osv. og derfor drage bestandig flere og flere Pengemidler, saamange som muligt, ind under sin Raadighed. Krigs-

væsenet, Marinevæsenet ere Pengeslugere, som kun Faa tør vove at sætte Grændser for, idet Mangel paa Sagkundskab stedse skydes frem, idet Faren for Landet og Patriotismen paakaldes, og der i det Hele er saa mangfoldige Grunde, der paaberaabes. Naar man seer nøie efter, vil man finde, at ikke alene i Danmark, men hvor man gaaer hen i den nuværende Tid, ere disse to Formaal eller Gjenstande for Storheden pengeslugende, og det ligger i deres Natur, at de ordnes af Regeringen, de ligge under Regeringen, det er den, der virker, den er Entrepreneur. Med Hensyn til de særlige Anliggender derimod er der kun Anledning til at indskrænke Bestyrelsen til det mindst Mulige, at ordne Forholdene paa den simpleste Maade, at tage saa faa Penge af Skattehernesomme som muligt. Rigdommen i Kongeriget, Rigdommen i Landsdelene, Rigdommen, som skal udvikle sig af de særlige Anliggendes hensigtsmæssige Forvaltning og Styrelse, skal ligge deri, at enhver Statsborger bliver rig; det skal være vor Hovedreservecfond. Ganske anderledes staaer det sig imidlertid med Monarchiet; de Baner, som bringes med fra Monarchiets Forvaltning ligeoverfor de Gjenstande, man der er beskæftiget med, og ligeoverfor den Repræsentation, som der bestaaer, ere ganske anderledes end de, vi her kunne være tjente med. Den, der er opdragen og hovedsagelig forpligtet til det ene, passer ikke til det andet og omvendt.

Jeg har nu udtalt, hvad jeg har at sige om denne Foranstaltning, og troer ikke at have overseet nogen væsentlig Forsvarsgrund derfor. Efter Alt, hvad jeg har hørt, forekommer den mig mere at hidrøre fra Fyldestgjøvelsen af et